

Bài 5

*Đêm lồng gió lay cành hoa ngọc
Lại nhớ nhau mang kiếp thù nhau
Ngày qua đi dao găm kê ngực
Moi trái tim xem mẩy lọc lửa*

*Lời ngọt lịm dòng nho chín máu
Lưỡi ra vào không kịp nhấp môi
Đất vàng ấy mà chân cát cháy
Chợt thấy tình thù
không dứt được nhau!*

*Bởi thân xác đã tan tành đứt đoạn
Mà hồn còn cảng trắng mắt trong
Đừng khoác lác ta người độ lượng
Bóng người vê như có như không!?*